

Heide [VERTELT]

www.heidevertelt.be

342

2 augustus 2026

Open-deur bij de Kalmthoutse fotoclub!

Op zaterdag 8 augustus van je tussen 13 en 17u welkom op de opendeurnamiddag van de Kalmthoutse fotoclub in haar clublokaal in Diesterweg, Acacialaan, met om 15u een voordracht. Tijdens deze voordracht zal het accent gelegd worden op de vele mooie plaatsen in onze gemeente die uitnodigen tot fotografie.

Tijdens de opendeur kunnen de bezoekers kennis maken met het rijke verenigingsleven en de werking van de Kalmthoutse fotoclub. Zowel beginnende als meer ervaren fotografen zijn welkom in de club. De vijftig jaar oude vereniging werkt rond fotografie in al haar facetten. Jaarlijks worden er cursussen en opleidingen voorzien waarbij zowel beginnende als meer ervaren fotografen kennis kunnen opdoen. Mensen uit de ruime omgeving zijn welkom om samen de sfeer op te snuiven en de warmte van de club te ontdekken.

Info vooraf kan je ontdekken door te surfen naar www.kalmthoutsefotokring.com

Iedereen komende vrijdag welkom tijdens de Acht van Heide!

De "Acht van Heide" is niet alleen wielrennen, het is ook een gelegenheid voor de mensen van Heide en uit de wijde omgeving om elkaar te ontmoeten en samen een gezellige avond door te brengen. De eerste start wordt al om 17u45 gegeven, het is de retrokoers die al meteen amusement brengt door de nostalgie die wordt opgewekt aangestuurd door de zeven koppige jury onder leiding van gelegenheidsburgermeester Paul Lion.

Maar er is veel meer te beleven op **vrijdag 7 augustus** in de omgeving van de kerk. Ook de horecazaken rondom het gebeuren doen hun best om het voor de bezoekers zo aangenaam mogelijk te maken. Zowel in 't Centrum als in de Sandy kan je tijdens, en na het evenement, genieten en je uitstap combineren met een lekker etentje in het Eetstation is natuurlijk ook mogelijk.

Met andere woorden, ook jij moet erbij zijn nu vrijdag! Tip: vergeet niet om een **“Heikneuter”** te proeven die avond, het nieuwe Kalmthoutse biertje is te verkrijgen aan de toog ter hoogte van de kerk!

Kampioenschap van Kalmthout

En dan is er natuurlijk het kampioenschap van Kalmthout dat die avond wordt betwist. Kom dus mee supporteren en de nieuwe Kalmthoutse kampioen mee huldigen!

Julia

De bekentenis

De herfst van 1900 kondigde zich vroeg aan. De heide kleurde paars en boven de velden hing 's morgens een dunne nevel. In de kleine woning van Adrianus en Cornelia Janssens was het stiller dan anders. Julia, een meisje en pleegdochter van 18 jaar, droeg al weken een geheim met zich mee. Ze wist dat ze het niet langer kon verbergen. Op een avond, toen de jongere kinderen sliepen en alleen de olielamp nog brandde, legde ze haar breiwerk neer. *‘Moeder... ik moet u iets zeggen.’*

Cornelia keek op. Meteen zag ze dat er iets ernstig was. *‘Wat scheelt er, kind?’* Julia vouwde haar handen in elkaar. *‘Ik verwacht een kindje.’* Het bleef lang stil. Alleen het tikken van de klok was hoorbaar. Cornelia sloot haar ogen. Ze voelde hoe haar hart sneller sloeg. Daarna stond ze op, ging naast haar dochter zitten en nam haar hand vast. *‘Is het van Jef?’* Julia knikte zwijgend. *‘Weet hij het?’* *‘Nog niet... maar ik weet zeker dat hij mij niet zal verlaten.’*

Juist op dat ogenblik ging de voordeur open. Adrianus kwam binnen, moe van een lange werkdag. Hij merkte onmiddellijk dat er iets gebeurd was. Cornelia keek hem aan. *‘Vader... Julia verwacht een kindje.’* Adrianus bleef stokstijf staan. Zijn pet gleed langzaam uit zijn hand. Na enkele ogenblikken zei hij zacht: *‘En de jongen?’* *‘Hij weet het nog niet.’* Adrianus haalde diep adem. *‘Dan zullen we hem morgen spreken. Geen geroep, geen ruzie. Eerst luisteren.’*

De belofte van Jef

De volgende avond kwam Jef naar de woning. Zijn handen trilden toen hij zijn pet afnam. Hij keek eerst naar Adrianus, daarna naar Julia. Nog vóór iemand iets kon zeggen, stapte hij naar voren. *‘Mijnheer Janssens... ik hou van Julia. Ik wil met haar trouwen. Ik ben daar al lang zeker van. Ik zal voor haar en ons*

kindje zorgen.' Julia begon zacht te huilen. Adrianus keek de jongeman lang aan. *'Ge beseft toch wat ge zegt? Een gezin grootbrengen is meer dan mooie woorden.'* *'Dat weet ik. Ik heb al met mijn ouders gesproken. Ze staan achter ons.'*

Cornelia veegde ongemerkt een traan weg. Juist toen schoof grootmoeder Anna Catharina haar stoel dicht bij het vuur. Ze glimlachte zacht. *'Kinderen... laat mij u eens iets vertellen.'* Iedereen zweeg.

'Toen ik nog een meisje was, woonde er in Nieuwmoer een jonge vrouw die ook veel verdriet kende. De mensen spraken over haar, wezen haar na en deden alsof ze beter waren. Maar haar moeder zei iedere avond hetzelfde: "De mensen kunnen oordelen, maar God kijkt eerst naar het hart." Jaren later zorgde juist die dochter voor haar ouders toen niemand anders nog naar hen omkeek. En al die roddelaars? Die waren allang vergeten. Zie je... schande duurt soms maar een seizoen. Liefde kan een heel leven meegaan.'

Niemand zei iets. Zelfs Adrianus keek zwijgend naar de vlammen. Na een tijdje stond hij op. Hij liep naar Jef en stak langzaam zijn hand uit. *'Ge hebt gedaan wat een eerlijke man moet doen. Ge zijt niet weggelopen. Vanaf vandaag hoort ge bij ons.'* Jef nam zijn hand aan. Julia slaakte een zucht van opluchting. Cornelia sloot haar arm om haar dochter. *'Nu gaan we vooruitkijken. Er zal nog genoeg gepraat worden in het dorp, maar dat waait wel over. Een kind is altijd een zegen.'*

Buiten streek de avondwind over de heide. De kerkklok luidde het angelus. Binnen in de kleine woning was de onrust verdwenen. Er zouden moeilijke dagen komen, maar ze zouden die samendragen – als één familie.

De reactie van het dorp en de pastoor

De dagen die volgden brachten rust, maar niet de stilte. In een dorp als Kalmthout bleef niets lang verborgen. Nog vóór het einde van de week werd er bij de bakker, aan de waterpomp en na de zondagse hoogmis al zachtjes gefluisterd. *'Hebt ge het al gehoord van Julia Janssens?'* *'Ja... maar de jongen zou met haar trouwen.'* *'Dan is het goed dat hij zijn verantwoordelijkheid neemt.'* Er waren nog altijd mensen die hun hoofd schudden, maar evenveel dorpsgenoten vonden dat Jef zich gedroeg zoals een eerlijke jongeman hoorde te doen. Op zondag gingen Adrianus en Cornelia na de hoogmis naar de pastorie. De pastoor had het nieuws al vernomen. Hij liet hen plaatsnemen. *'Adrianus, Cornelia... het is niet de weg die de Kerk voorhoudt. Maar de jongelui willen hun fout rechtzetten. Dat verdient aanmoediging.'* Adrianus knikte. *'Ze willen zo snel mogelijk trouwen, eerwaarde.'* *'Dan zullen we daarvoor zorgen. Geen groot feest, maar een waardig huwelijk. Daarna begint voor hen het echte leven.'* Toen ze de pastorie verlieten, voelde Cornelia voor het eerst sinds weken weer wat verlichting.

De voorbereidingen

De weken daarna werd er hard gewerkt. Cornelia haalde een rol ongebleekt linnen uit de kast. Daaruit maakte ze luiers en hemdjes voor de baby. Grootmoeder Anna Catharina haalde een oude houten wieg van de zolder. *'Hierin hebben al mijn kinderen gelegen,'* zei ze terwijl ze met haar hand over het gladde hout streek. *'Nu mag een nieuwe generatie erin slapen.'* Julia glimlachte. *'Dan zal ons kindje nooit alleen zijn.'*

Jef werkte intussen langer dan ooit. Iedere frank werd opzijgelegd. Hij wilde bewijzen dat hij zijn jonge gezin kon onderhouden. Wanneer hij 's avonds langskwam, hielp hij Adrianus met het hakken van brandhout of het herstellen van een hek. Langzaam groeide er wederzijds respect. Op een avond zaten Adrianus en Jef samen op het bankje voor de deur. De zon zakte achter de heide. Na een lange stilte zei

Adrianus: *'Weet ge, jongen... de eerste dagen was ik kwaad. Niet omdat ge arm zijt, maar omdat ik bang was dat ge Marie alleen zoudt laten.'* Jef keek hem aan. *'Dat is nooit in mij opgekomen. Ik heb haar lief. En een kind laat ge niet zonder vader opgroeien.'* Adrianus legde zijn ruwe hand op zijn schouder. *'Dan zult ge een goede echtgenoot worden.'*

De trouwdag

Enkele weken later werd in de kerk de eerste huwelijksafkondiging voorgelezen. Julia voelde haar wangen rood worden. Ze wist dat alle ogen even op haar gericht waren. Toch liep ze na de mis fier naast Jef naar buiten. Grootmoeder Anna Catharina fluisterde zacht: *'Ge moet nooit uw hoofd buigen voor mensen die alleen maar oordelen. Ge moogt het alleen buigen voor God.'*

De trouwdag was eenvoudig. Geen uitbundig feest, geen lange stoet met koetsen. Alleen familie, enkele burens en goede vrienden waren aanwezig. Na de plechtigheid dronken ze koffie en bier, aten krentenbrood en rijsttaart en werd er voorzichtig gelachen. Toen de laatste gasten vertrokken waren, keek Cornelia naar haar dochter. *'Zie je wel Julia? Het leven loopt niet altijd zoals wij het plannen. Maar zolang ge elkaar vasthoudt, komt ge er wel.'*

Julia legde haar hand in die van Jef. Hun toekomst zou niet gemakkelijk zijn. Er zouden jaren volgen van hard werken, zuinig leven en zorgen voor hun kinderen. Maar telkens wanneer ze de oude wieg zagen, herinnerden ze zich die moeilijke herfst van 1900, waarin schaamte langzaam plaats had gemaakt voor hoop, en hoop uiteindelijk voor een hecht gezin.

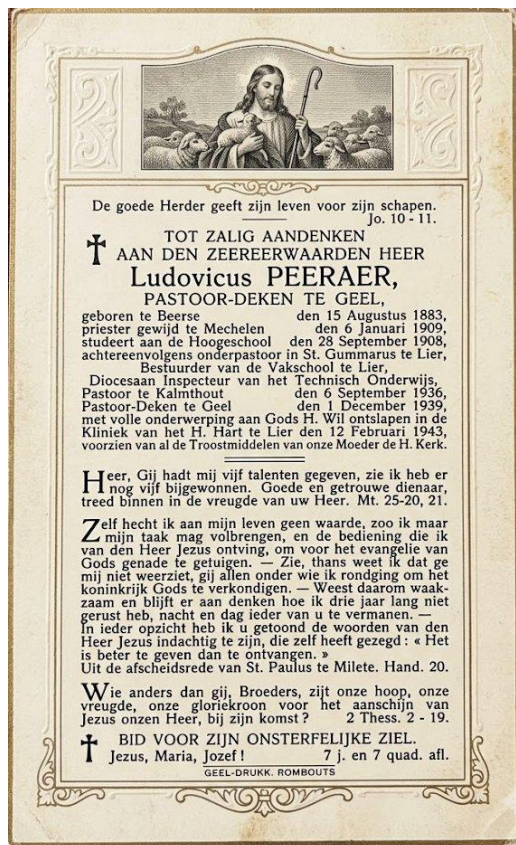
(Bijdrage van Wim Kuyps)

Het vertrek van pastoor Peeraer.

Artikel uit het politieke weekblad "Ons Kalmthout" van 25 november 1939

Als een donderslag bij heldere hemel kwam verleden maandag het nieuws dat de Z. E. Heer Peeraer, pastoor van Kalmthout-Centrum, benoemd was tot deken te Geel. Wij kunnen natuurlijk niet nalaten aan onze Z. E. Pastoor van harte onze welgemeende gelukwensen aan te bieden ter gelegenheid van de mooie bevordering die hem, naar onze bescheiden mening, ten deel is gevallen als loon voor zijn onvermoeide ijver en zijn onvermoeibare werkzaamheid. Wij moeten echter onmiddellijk hieraan toevoegen dat de vreugde die wij gevoelen om zijn bevordering gemengd is met droefheid omdat hij ons verlaten moet.

Onwillekeurig denken wij aan de buitengewone werking die van hem is uitgegaan gedurende de korte jaren dat hij in ons midden verbleef. De ontzaglijke werkkraft die hij aan de dag wist te leggen en waarmee hij de sociale beweging wist te bezielen, de bereidwilligheid en voorkomendheid waarmee hij zich heeft aangesteld als de raadsman en de voorlichter van zijn volk, de strenge rechtvaardigheid en het helder doorzicht waarmee hij een oordeel wist te vellen, de milde hand waarmee hij in stilte armen en behoeftigen bedacht, de eenvoud in zijn omgang, de diepe godsvrucht in de uitoefening van zijn priesterlijk ambt; dat alles heeft hem in Kalmthout verheven tot een persoonlijkheid waar elke parochiaan

naar opziet met de eerbied en de waardering die verschuldigd zijn aan hem die getoond heeft dat hij de volheid van zijn priester-zijn begrijpt en dat hij zijn rijke gaven geheel en al ten dienste stelt van datzelfde priester-zijn. Wij verheugen ons op zijn benoeming, maar toch moeten wij bekennen dat het nieuws hiervan in onze parochie toekwam even onverwacht als ongewenst. Wij zeggen ongewenst omdat de tijd, die hij tussen ons doorbracht, te kort was om de vruchten te oogsten waarvoor hij met zo milde hand het zaad had rondgestrooid.

Wij hopen de tolk te zijn van alle parochianen als wij aan Mijnheer Pastoor volgende woorden toesturen: Mijnheer Pastoor Peeraer, wij zijn verheugd om uw bevordering, maar bedroefd om uw vertrek. Wij zullen niet trachten om in woorden om te zetten de gevoelens van dankbaarheid die ons bezielen. Wij danken U voor uw reuzenarbeid en voor al het goede door U gesticht. Wij zijn overtuigd dat wij nog lange jaren de heilzame invloed van uwe werking zullen ondervinden. Daarom zal onze dankbaarheid U volgen naar de nieuwe werkkring waar Z. Em. de

Kardinaal U roept, en waarheen ook onze beste wensen en onze gebeden U zullen vergezellen. De beste en schoonste wens die wij U, naar onze mening, kunnen toesturen is dat O. L. Heer uw werk ginds moge zegenen zoals Hij dat hier gedaan heeft. En om te eindigen roepen wij U toe een warm en vurig: Ad multos annos!

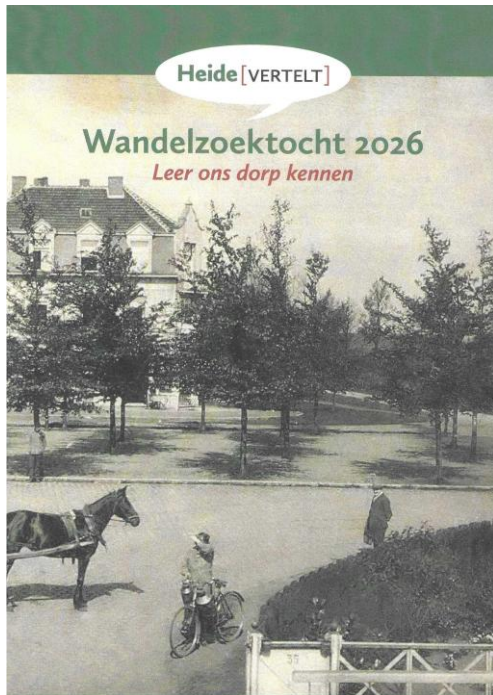
De Redactie van «Ons Kalmthout»

Buurtkoffie in Dennendael

Nu dinsdag 4 augustus komt Stephanie Schimmelpenninck naar het kunsthuis Ernest Albert, Hortentiadreef 31 in de wijk Dennendael. Zij komt er vertellen over de schadelijke effecten van toegevoegde suikers op onze gezondheid. Vanaf 14u staat de koffie klaar maar om in de sfeer te blijven van de voordracht, deze maal zonder suiker in de koffie. Na de voordracht is er gelegenheid om nog gezellig na te babbelen.

Heeft u vervoer nodig? Laat het ons weten (0483047517) of mail: dennendaelbuurtkoffie@gmail.com
Het Kunsthuis is rolstoel toegankelijk.

Foutieve info voor de zoektocht

We gaan het nog verder rechtzetten maar door een spijtig toeval is er tweemaal een foute richting aangeduid in het boekje dat ter gelegenheid van onze “wandelzoektocht” van Heide vertelt VZW is uitgegeven.

We gaan nog bekijken hoe we dat bij het afhalen van het boekje kunnen meegeven maar alvast hier de verbetering:

*Op bladzijde 7 onderaan moet staan “vervolgens slaan we **links** af en komen dan in de Hortentiadreef.*

*Op bladzijde 8 na vraag 19 moet er staan “.... Daar wandelen naar **rechts**, de Thillostraat in”*

Een feestelijke hoogdag voor onze parochie.

Eerder al kondigden we aan dat onze parochie een feestelijke dankviering zal houden op **zondag 9 augustus om 11u in onze kerk**. Bij die gelegenheid vieren we het 97-jarig bestaan van onze parochie. In 1935, precies 91 jaar geleden werd het kerkgebouw plechtig ingewijd. Mochten we drie jaar verder zijn dan zou het een eeuwjubileum zijn geworden.

Jammer genoeg zijn er meerdere redenen waarom we die laatste verjaardag niet zullen beleven. Dat is een spijtige vaststelling waaraan nu eenmaal niets te veranderen is. Toch wordt 9 augustus een hoogdag voor onze parochie. We hopen van harte dat al onze medewerkers, vrijwilligers, trouwe kerkgangers en al wie begaan is met onze parochie aan deze viering zal deelnemen.

Op die dag brengen we een hommage aan al wie zich de jongste jaren onbaatzuchtig inzette voor de organisatie van mooie en warme vieringen. Aansluitend wordt aan alle aanwezigen een glaasje en een hapje aangeboden in ons geliefd Centrum naast de kerk. Ook daar hopen wij jullie te mogen begroeten om nog wat na te praten en vele herinneringen op te halen over het rijke verleden van onze parochie. Ons team wil op die manier het kerkelijk leven in onze parochie waardig afsluiten.

We zien alvast uit naar een geslaagde viering en hopen velen daarop te mogen begroeten.

Ons parochieteam.

Uit het archief van May Dale “expo 1958”

Den Belgiek heeft hier zijn eigen weer misrekend :
Ieder dacht : " IN '58 WORD IK RIJK " ..
Stammenees, hôtels in Brussel en ver daarbuiten,
Ze kunnen fluiten, het brengt geen aarde aan den dijk.
Al de vreemdelingen hadden schrik gekregen,
Als ze lazen wat dat hier het leven kost,
En den Belg zit met de gebroken potten,
Die slaat op zijn borst en denkt : we waren zotten,
Van onz' leste centjes zo maar weg te shotten :
GOEIENAVOND, EXPOSITIE, LAAT HET MAAR UIT.
GOEIENAVOND, EXPOSITIE, LAAT HET MAAR UIT.
GOEIENAVOND, EXPOSITIE, LAAT HET MAAR UIT.

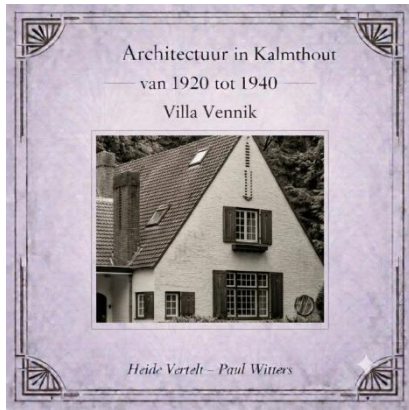
Heide, 20 Mei 1958.

Volgens May Dale was de Expo 1958 niet zo positief voor de horeca!

Weerspreuk

Als de eerste week van augustus heet is, bedenk dan dat de winter lang en wit is!

27. Villa Vennik

Bouwjaar: 1923

Architect E. Van Steenberghe

Kastanje dreef 44

Kalmthout

Opvallend is dat dit de enige gerealiseerde villa is in het jaar 1937 die door Van Steenberghe werd ontworpen.

Deze villa werd gebouwd in 1923 en is de eerste villa van Van Steenberghe in Kalmthout. De oorspronkelijke villa getuigde nog in grote mate van Van Steenberghe's stage-opleiding in Antwerpen.

Villa Vennik is geïnspireerd op de cottagestijl, deze stijl komt ook vaak in Heide voor. De eerste tekenen van het opkomend modernisme zijn te bemerken in de strak uitgevoerde bakstenen ornamenten en schouwpartijen aan de buitenzijde van de villa en de haardpartijen aan de binnenzijde.

Na het overlijden van Wim Vennik kwam de villa in het bezit van zijn zoon Guido en diens echtgenote. De nieuwe eigenaars wensten de villa aan te passen aan de hedendaagse eisen van comfort en lieten ze verbouwen en vergroten in 1986. De uitbreiding van de villa kan opgevat worden als een "tweede" villa gekoppeld aan de oorspronkelijke, met behoud van de vormtaal en ornamentiek van de gevels. Merkwaardig is dat van de oorspronkelijke gevels eigenlijk niets meer te zien is, daar bij de verbouwing uit thermische overwegingen een nieuwe gevelsteen geplaatst werd rondom de bestaande villa.

Volgende week: beginnen we aan deel III (bijdrage van Paul Witters)

Het voetbal gaat weer van start!

Gisteravond speelde Heibos SV haar eerste wedstrijd van het nieuwe seizoen, tellende voor de beker van Antwerpen, tegen Wilrijk B. Komende woensdag 5 augustus om 19u30 speelt Heibos een vriendenwedstrijd tegen Achterbroek VV. Meteen een test voor het naderende seizoen dat begin september van start gaat.

Achterbroek is dan in dezelfde reeks als Heibos ingedeeld. Wij wensen onze dorpsploeg een succesvol seizoen toe! Supporters op post!

Uit de oude doos

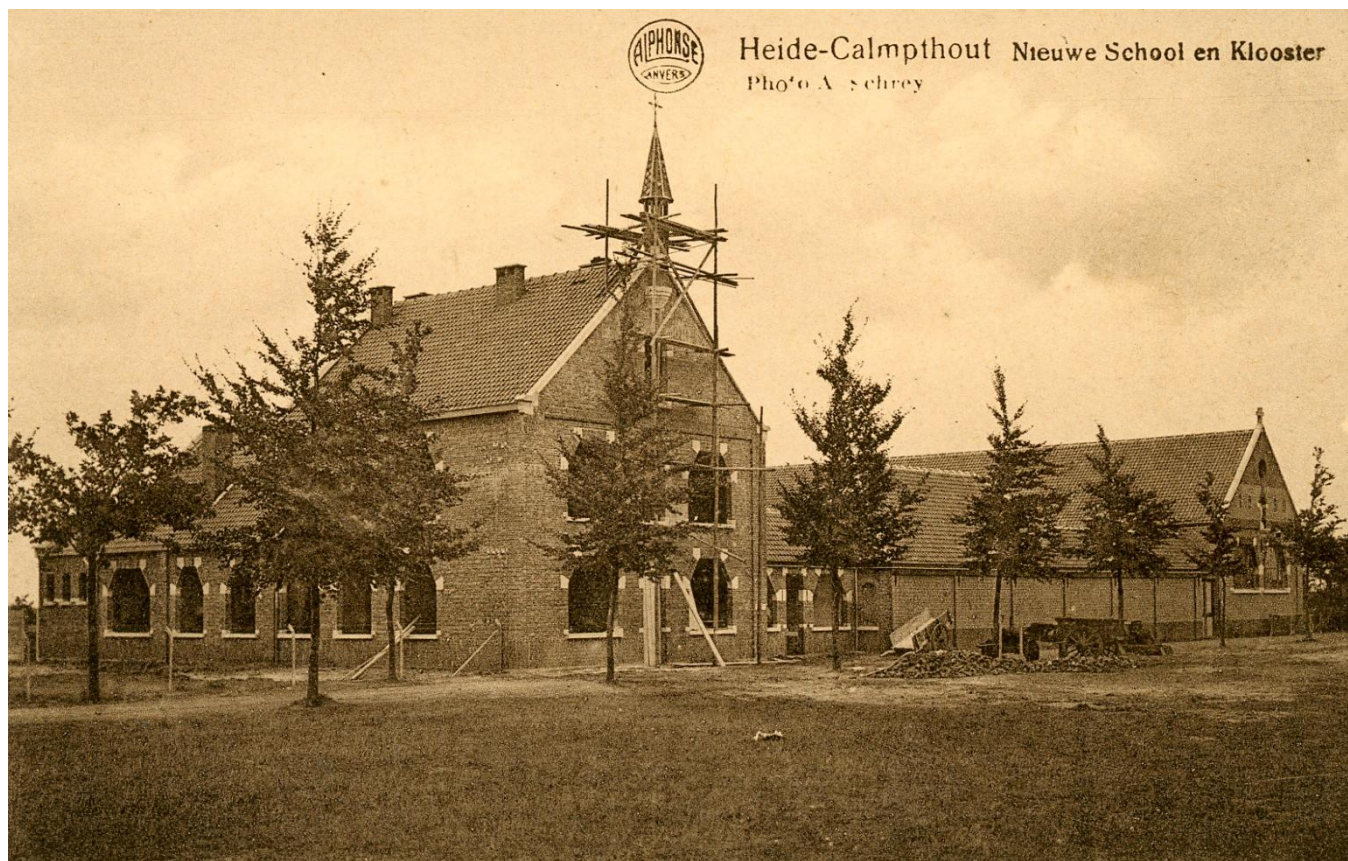

Foto genomen in 1930 van op het Heidestatieplein. We zien dat het klooster in opbouw is. Nu is het klooster café 't Centrum. De contouren van het gebouw zijn nog grotendeels hetzelfde gebleven, het torentje waar toen nog aan werd gewerkt is niet meer aanwezig.

*Heide vertelt is een uitgave van
de VZW Heide vertelt.
Redactie: Heidestatiestraat 58/1
2920 Kalmthout
0477/22.24.81
www.heidevertelt.be*

